

Predikan

Kristi himmelfärds dag 2010

Pär-Magnus Möller

En man stod i regnet. Han var arg och irriterad, dessutom var han genomblöt. En pojke kom cyklande förbi. Pojken sjöng och visslade om vartannat och verkade allmänt glad. Den sure mannen tittade upp på pojken och sa med vresig ton: - *Vad har du att vara så glad över den här hemska dagen? – Jo, det skall jag gärna berätta, sade pojken, i födelsedagspresent fick jag en vattentät klocka och idag är den perfekta dagen för att pröva den!*

Jag har mött många kristna som fått för sig att Kristi himmelfärds dag är en dystert dag eftersom man tror att Jesus lämnar lärjungarna. Ensamma får vi så gå här i jämmerdalen och lite försiktigt skåda upp genom hålet i himmelen för att ana något av himmelens skönhet – och längta dit.

När man tror så har man fått helt fel perspektiv på både Kristi himmelfärds dag och faktiskt hela det kristna livet.

Idag firar vi inte att Jesus lämnar lärjungarna utan att han upphöjs till världens kung. Vi firar att han blir insatt i sin konungliga värdighet, sitt majestät, i himmelen. Jesus får sätta sig på Faderns högra sida varifrån han kan se oss alla och nå oss alla. Vi firar inte att Jesus försvinner utan att han inträder i evigheten varifrån han kan vara med oss alla, alla dagar, intill tidens slut.

Om man ser på Kristi himmelfärds dag i detta perspektiv kan man likt pojken vissla och sjunga omvartannat trots att regnet skvalar ned – för vår glädje över det vi ser denna Kristi himmelfärds dag är större än vad alla världens regnskurar kan göra oss nedtryckta.

Det lärjungarna ser denna dag då Jesus tas ur deras åsyn är något enastående fantastiskt – något de aldrig trodde att de skulle få se. Deras vän, mästare, lärare, blir upptagen till himmelen. Den människa de följt under de senaste två åren blir satt på Gud Faderns högra sida. Det trodde de aldrig när de först mötte honom.

I den här världen är det ibland bra att ha vänner på högt uppsatta positioner – det innebär ju att man kan få sin röst hörd genom vännen och på det sättet påverka tillvaron på ena eller andra sättet. Tänk vilken läge lärjungarna nu hade. De hade nu någon som förde deras talan ända in i himmelens innersta där Gud Fader själv tronar. Inte undra på att de ständigt var i templet i jublande glädje och prisade Guds godhet.

Nu tror många kristna att detta fantastiska bara gällde de där elva lärjungarna som vandrade med Jesus – men det gäller ju oss alla. Vi som genom dopet och tron tillhör

Jesus, vi har en broder i himmelen – en som vi känner väl och som lyssnar till oss. När vi under livets gråmulna, regniga dagar känner oss ensamma och meningslösa – finns det ändå en i himmelen som tänker på oss, räknar med oss och lyssnar på oss.

Vad gör Jesus då i himmelen? Jo, han ber för oss. Han som ständigt står inför Faderns ansikte ber för oss dag och natt. Det är inte dåligt att ha en sådan förebedjare. Han ber att vi skall bli ett, att vi skall vara beskyddade, att vi snart skall få ses ansikte mot ansikte.

Vad gör han mer, jo han vädjar för oss om förbarmande. Varje gång vi går bort från Gud i tankar, ord och gärningar, värker det i Jesu sårmärkta händer och han lyfter upp dem inför hans och vår Fader och säger: *Se inte på den synd och ondska min lärjunge gör, se i stället på mina sårmärkta händer, se, jag har redan tagit på mig straffet och konsekvensen av denna människans ondska. Se, här Fader, jag har älskat denna människa tillbaka till dig genom mitt lidande på Golgata kors!* Så Visar han sina händer för vår himmelske Fader både dag och natt för att så beskydda oss från den vrede vi rättmätigt borde utstå för vår synds skull.

Vad gör Jesus mer? Jo, han välsignar oss. När Jesus togs ur lärjungarnas åsyn välsignade han dem, och nu när han är i himmelen välsignar han oss fortfarande. Vi kan veta att vi som lever i dopet och tron, vi lever under Jesu välsignande händer – vi lever under Guds särskilda beskydd.

Så fantastisk är den kristnes verklighet – den verklighet vi måste få upp ögonen för så att vi inte går under av denna världs mörker och elände – vi måste öva oss i att se verkligheten som den är – så att vi förmår jubla, tillbe och älska Gud.

Detta var det första lärjungarna erfor, när Jesus togs ur deras åsyn, att deras vän, broder och mästare får sätta sig på Faderns högra sida i himmelen. Det andra de erfar är att Jesus ger dem ett uppdrag: *När den helige Ande kommer över er, skall ni vittna om mig i Jerusalem och i hela Judéen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.* Så mycket litade Jesus på sina lärjungar – på oss!

Våra bröder och systrar före oss har skött detta uppdrag ganska bra – annars hade vi inte fått höra talas om Jesus – och hade vi inte hört talas om Jesus hade vi inte haft någon chans till räddning in i himmelen. Nu gäller Jesu uppdrag också oss – var och en av oss. Jesus räknar med oss, med dig.

Ni skall vittna om mig – säger Jesus. *Du skall vittna om mig!* Blir inte ni bekymrade när Jesus säger så? Jag blir det! Han har stigit ned från himmelens härlighet, fötts som ett barn, dött vår död och befriat oss från våra synder, han har uppstått och besegrat vår fiende djävulen, han har gett oss sin Helige Ande och löftet om evigt liv

– och det enda han begär är att vi skall vittna om vad han gör i våra liv. Det är i ärlighetens namn inte för mycket begärt. Det enda han vill är att låna våra munnar, våra händer och några minuter av vår tid för att vi genom den Helige Ande skall berätta om vad för stora saker vi fått ta emot.

Jag menar: Om Carl XVI Gustaf skulle komma till din dörr, knacka på och ge dig ett paket tuggummi – då hade det inte tagit många minuter förrän du hade ringt runt och berättat för alla som ville höra vad du varit med om. Du hade inte funderat på vad du skulle säga eller hur folk skulle reagera – du hade talat vad ditt sinne var fullt av. Men när den riktigt store kungen, alla kungars kung gästar ditt hjärtas boning och ger dig evigt liv – då är det inte så mycket väsen kring det hela – du tar det för givet och talar knappt om det – visst är det underligt – och visst borde det bekymra oss.

När lärjungar ser vem Jesus är; Konungarnas konung, och när de får ta emot uppdraget att vittna om honom är de så fyllda av glädje att ingenting kan stoppa dem – deras glädje liksom sprutar ur deras kroppar och alla som möter dem drabbas av denna glädje. Den syntes, liksom pojakens glädje över den vattentäta klockan i regnet syntes. Lärjungarna såg inte med missmod på livet längre, de såg med frimodighet – de hade bytt perspektiv – de såg himmelen öppen och Jesus på tronen!

Varför syns då inte vår glädje på samma sätt som lärjungarnas glädje syntes? Ser vi inte det som de såg, tror vi inte, saknar vi Guds Helige Ande eller vad är det?

Jag tror att de flesta kristna i vårt land har blivit angripna av den värsta sjukdom en kristen kan bli angripen av – nämligen ljumheten. Det är en farlig sjukdom som Bibeln varnar för med mycket stränga ord (Upp 3:16). Ljumhet kan lätt få oss att tappa Fokus på Jesus. Ljumhet får oss lätt att jämställa Jesus med andra saker vi tycker är viktiga eller roliga, ljumhet får oss att krympa som kristna, att tro att det vi fått ta emot inget särskilt är. Att vara brinnande i detta sammanhang betyder inte att fylla sin tid med en massa engagemang i största allmänhet. Att vara brinnande som kristen är att se på Jesus och räkna med honom i varje del av ens liv. Att vara brinnande som kristen är att dagligen öva sig i att lägga sitt liv i Jesu händer, att försaka med glädje, att dela med sig av det goda man fått ta emot bara för att man vill det. Det är inget vi kan pressa fram ur våra liv – den eld som kan driva fram en människa till kärleksgärningar och hängivenhet kan bara komma ur ett personligt möte med Kristus. Därför måste vi som församling och som enskilda i vårt land ständigt be om väckelse våra liv. Vi måste be om att få se Jesus på tronen så att vårt inre kan bli fyllt av den troserfarenhet som ingenting kan släcka. Vi behöver be om frimodighet och kärlek till Gud, till våra systrar och bröder i församlingen, till hela Guds mänsklighet. Vi måste förstå att när Jesus kallade oss till tro kallade han oss också till att vittna om honom så att andra kan komma till tro. Tillsammans i

församlingen får vi öva oss i detta, därför är det så viktigt att du prioriterar församling. Du har ett uppdrag från alla kungars kung – och vi skall hjälpas åt så att du kan utföra det uppdraget och, när den dagen kommer, frimodigt kunna möta Jesu blick. Förstår du hur viktigt detta är!

Det tredje lärjungarna förstod när Jesus välsignande togs ur deras åsyn var att han på samma sätt skulle komma tillbaka. Lärjungarna såg denna dag vem Jesus var – himlarymdernas konung – och intill denna dag är det bara lärjungar till Jesus som ser detta – för många andra är det fördolt. Många tror fortfarande att Jesus bara var en klok man i största allmänhet eller till och med en galning som det inte är värt att lyssna på. Men vi vet att hans makt en dag skall bli uppenbar för alla; den dag då allt det som skiljer oss från att se den himmelska världen rycks undan och vi får skåda Kristus i all hans härlighet. Som kristen har du en försmak av himmelen i ditt liv – du har sett något som skall komma. Du har genom din tro tittat genom dörrens fisköga och sett honom som står där utanför och knackar på – kung Jesus. Därför skall du heller inte leva som alla andra – du skall prioritera annorlunda, för du har sett något som andra inte har sett, du har förstått något som andra inte förstått. Din blick skall inte vara inriktad bara på vattenpölnarna och de tunga regnmolnen. Du behöver inte sucka tillsammans med de uppgivna och förtvivla tillsammans med de som mist mening och mål – du ser ju vem som är kung. Du vet ju att den onde inte har någon egentlig makt, du vet att dagen närmar sig då mörkret och molnen skall ryckas bort och Jesus ensam framstå som segrare. Genom moln och mörker vet du ju att din broder Jesus ber för dig inför Faderns ansikte dag och natt, du vet att han håller sina välsignande händer över dig, du vet ju allt du behöver veta för att hålla din frimodighet levande i denna värld. Pojken med den vattentäta klockan hade ett annat perspektiv än den dystre mannen – och han utstod därför vattnet och mörkret – sådant skall också ditt perspektiv vara, ditt liv är annorlunda – du känner ju Jesus. Våga därför också frimodigt berätta om det du vet och erfarit – världen behöver ditt vittnesbörd för att inte gå under av missmod! Låt oss be:

Herre Jesus visa oss din härlighet så att vi kan tro. Befria oss från missmod och uppgivenhet. Skänk oss en allt djupare erfarenhet av din Ande, av din kärlek. Be för oss Herre Jesus, att vi alltid skall vara trogna dig, vädja för oss att vi inte skall gå vilse i en farlig värld. Välsigna oss Herre Jesus, med all den välsignelse som genom dig finns i himmelen. Håll dina sårmärkta händer över oss och skydda oss.

Hjälp oss också att vittna om dig för en värld som ovetandes längtar efter dig. Öppna våra ögon för den verkliga nöden och ge oss den kärlek till människor som befriar till sann frimodighet – så att vi vågar berätta. Herre väck oss från vår ljumhet så att vi kan bli brinnande. Sänd en väckelse i våra hjärtan så att vi kan bli bevarade i den tro som räddar till evigt liv.

Herre Jesus, konungarnas konung, vår broder – förbarma dig över oss. Amen!